

EL TEMPS

De Soler a Matas

La profunda crisi política en què està instal·lat el PP de Balears ha provocat la dimissió de Cristòfol Soler. La rebel·lió del grup parlamentari contra el president s'explica per un pacte entre Canellas i Verger. Canellas, sobretot Canellas, és qui continua movent els fils del poder dins el PP. Quan se'l veia assetjat pels tribunals i quan nombrosos analistes el consideraven políticament mort l'ex-president contraataca i fa caure Soler. Una demostració de força i contundència que ha sorprès tothom.

El desànim i la indignació han estat les primeres reaccions entre molts sectors de la societat balear que havien posat grans esperances en Cristòfol Soler. El seu discurs, les seues formes tolerants i el que deia que faria tant en l'àmbit turístic, com ambiental, com lingüístic... havien despertat la idea que la regeneració era possible a la societat illenca. Es pensava que Soler podria bandejar unes pràctiques, el canyellisme, que s'havien caracteritzat fonamentalment pel menyspreu als adversaris (de tot signe: polítics, sindicals, socials, culturals... és a dir tothom que no li fera costat) i per una utilització del poder en benefici només de determinats sectors. La caiguda de Soler ha provocat consternació. Fins i tot entre els partits de l'oposició, amb els quals el president dialogava sovint, al contrari que Canellas.

Dissortadament, les esperances que Soler va aixecar, mai no es concretaren. En aquest sentit les sospites que tot quedaria en bones paraules anaven prenent força entre l'oposició. Potser no el deixaren fer, però el fet és que el balanç de quasi un any de presidència és magre. Això és cert. Però no és menys cert que Soler —com molt bé el va comparar l'escriptor Blai Bonet— ha estat com Kennedy, que, per sobre dels aspectes concrets de la seua política, ha aconseguit aixecar l'ànim de grans sectors de la població. Ha creat il·lusió. En una

societat com la balear, tan habituada a escàndols dels companys de partit de l'encara president, Soler ha significat una possibilitat de moralització de la vida pública. I això és molt.

Però les simpaties que Soler suscita en sectors nacionalistes no poden fer oblidar que és membre d'un partit, el PP, que no té res de nacionalista (com equivocadament es vol veure a vegades des del Principat o des del País Valencià, tot i que efectivament la política lingüística apuntada per Soler deixava en evidència la practicada pel president valencià, Eduardo Zaplana). Soler posa la fidelitat a aquest partit per sobre de tot. Així ho demostra quan dimiteix i segueix dins el partit. Això l'honora, naturalment. Però és aquest partit el que decideix qui l'ha de governar i qui l'ha de representar

al capdavant del Govern de les Balears. Així ho han volgut els ciutadans de les Illes elecció rere elecció.

Per tant, que el PP vulga canviar Soler —siga pel motiu que siga— entra dins les regles del joc democràtic. No estem davant un *colp d'estat*. No s'ha subvertit cap legalitat. Soler així ho ha reconegut.

Dit això, no es pot amagar la intranquil·litat que produeix la dimissió. S'anuncia el retorn a una política, en línies generals, més identifica-

da amb el que va ser el canyellisme. Això, als qui no voten el PP, evidentment no els agrada.

Però no es pot oblidar que el nou president es diu Jaume Matas, no Gabriel Canellas. Cal donar-li el benefici del dubte i almenys els cent dies de cortesia per veure cap on va la seua política. Atacar-lo i desqualificar-lo únicament perquè ha estat posat per Canellas no sembla correcte. Si el PP en el seu conjunt obeeix Canellas, és cosa del PP i dels qui el voten. I fins ara els seus votants són, amb diferència, els més nombrosos. Per això governen des del 1983. A pesar que a molts ens hauria agradat que les polítiques de Soler anaren endavant i es concretaren les belles paraules, no ha estat així. Perquè ho ha decidit el PP, el partit de Canellas, Matas i Soler. ■

*“A pesar que a molts
ens hauria agradat que
les polítiques de Soler
anaren endavant
i es concretaren les belles
paraules, no ha estat
així. Perquè ho ha
decidit el PP, el partit
de Canellas, Matas
i Soler.”*